

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (*Vilhelm Rasmussen*): Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Lovforslaget her ved tredje Behandling.

Gerda Mundt: Som Lovforslaget foreligger, føler vi fra vor Side en Del Sympati for det; men der er et Punkt, hvor det ikke er lykkedes for os at komme til Enighed med det øvrige Udvalg, og vi anbefaler derfor, at man hverken stemmer for eller imod Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 80 Stemmer; 16 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udskydelse af Genforelæggelse af Lov Nr. 87 af 21. April 1914 om Embedssløge-væsenets Ordning, jfr. Lov Nr. 317 af 29. November 1930.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2915).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 3183)

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov vedrørende Reguleringstillægget til Statens Tjenestemænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3227; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2933).

Sagen sattes til Forhandling.

N. P. Nielsen: Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige vor Tilslutning til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag. Den Tanke at sætte Bevægelserne i Lønningerne i Forhold til Bevægelserne i Priserne paa de væsentligste Livsfornødenheder fik jo Udtryk sidst i Loven af 1931 og for øvrigt angaaende visse Forhold i Lønningskommissioner baade i 1917 og i 1929, hvor Tjenestemændene deltog i Forhandlingerne. Der har, som det er naturligt, været forskellige Opfattelser af, om den Maade, man nu havde ordnet sig paa, var den helt rigtige, men det Resultat af Forhandlingerne, man dengang kom til, var i alt Fald det, man paa det daværende Tidspunkt kunde naa til, og der blev efter min Opfattelse ikke fra anden Side fremsat noget bedre Forslag. Man erkendte fra alle Sider, at det vilde være et Gode for Tjenestemændene, om man kunde have en saadan Regulator for en Del af Lønnens Vedkommende. Men nu maa man jo erkende, at Forholdene har udviklet sig paa en beklagelig Maade, og man kan vel nok sige, at det er Begivenheder udefra, der i høj Grad har været bestemmende for de Vilkaar, hvorunder vi nu lever. At Socialdemokratiet kun med Beklagelse er gaaet med til en Lovgivning, som indirekte har medvirket til, at visse vigtige Livsfornødenheder er steget, er en Kendsgerning, som vi har givet Udtryk for ved de forskellige Forslags Behandling. Det er imidlertid nu faktisk saadan, at den ene Portions Forhøjelse af Tjenestemændenes Lønning udelukkende vilde være en Følge af disse Prisstigninger, som hele den øvrige Befolkning maa bære som en Art indirekte Beskatning for at komme visse andre Befolkningslag til Hjælp, der har været og er i Vanskeligheder. Jeg tror derfor, man kan tilslutte sig Finansministerens Paaskønnelse af, at Repræsentanter for Tjenestemændenes Organisationer er gaaet ind paa Tanken om at undvære den ene Portion af Reguleringstillægget. Det Synspunkt, som her er gjort gældende: at de maatte have lige Vilkaar med den øvrige Del af Befolkningen, har de højet sig for, og jeg synes, der er Anledning til herfra at paaskønne, at de har vist denne Forstaelse.

Jeg skal, som sagt, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Hans Jacob Sørensen: Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen nævnte, at den Tjenestemandslov, som er